

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/79/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812201590
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7812201590.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudkýň JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Táne Veščíčkovej v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36234176, proti žalovanej: F. N., J.. XX. XX. XXXX, G. X. XX, V., o 837,98 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 10C/46/2012-32 z 30. 04. 2012

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá a vo výroku o trovách konania.

Stranám sporu n e p r i z n á v a právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len "súd prvej inštancie" alebo "súd") rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 73,58 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,76 % od 29. 05. 2010 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní po právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o nároku, ktorým sa žalobca domáhal uhradenie istiny 833,76 eur, úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 833,76 eur od 29. 05. 2010 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 4,22 eur a trov konania vo výške 50,- eur.

3. Z úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania dňa XX. XX. XXXX mal preukázané, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 663,88 eur, ktorý mala žalovaná splatiť v 60 mesačných splátkach po 24,60 eur, pričom konečná výška úveru predstavovala 1.476,00 eur a ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 44,50 %. Žalovaná uhradila žalobcovi 24 mesačných splátok za obdobie od 06. 02. 2008 do 13. 07. 2009 vo výške 590,30 eur. Žalobca dňa 28. 05. 2010 vyzval žalovanú v dôsledku omeškania so splácaním úveru na úhradu zostávajúcej časti úveru v celkovej výške k tomuto dňu 837,98 eur.

4. Po právnom posúdení veci podľa §§ 52 - 54 OZ, §§ 2, 4 zák. č. 258/2001 Z.z. s prihladnutím na článok 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS a čl. II zák. č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník a bola ním prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluva o úvere uzavretá XX. XX. XXXX medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka. Poukazujúc na ust. § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. konštatoval, že žalovanej bol poskytnutý úver a rozdiel medzi požičanou sumou a sumou, ktorú mala vrátiť je 812,12 eur, čo predstavuje navýšenie o cca 55 %, že v zmluve chýba údaj o ročnom úroku a určená RPMN nie je v súlade s navýšením úroku. Uzavrel, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná, avšak neobsahovala všetky náležitosti podľa cit.

§ 4 zák. č. 258/2001 Z.z., preto poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, preto žalobcovi nepriznal úrok z úveru z dlžnej sumy. V tejto časti bola žaloba zamietnutá, keďže od spotrebiteľa nemožno požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, pričom zmluva neobsahovala ročnú úrokovú mieru a neobsahovala vysvetlenie, z čoho pozostáva RPMN a nebola v súlade s celkovým navýšením úveru. Z uvedeného dôvodu zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 73,58 eur, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou 663,88 eur a sumou, ktorú žalovaná zaplatila vo výške 590,30 eur. Nepriznal žalobcovi uplatnenú zmluvnú pokutu, nakoľko žalobca v žalobe ju žiadnym spôsobom neodôvodnil, neuviedol, z čoho ju vypočítal, za aké obdobie, na základe ktorého právneho predpisu. Nebolo teda možné vyhovieť ani tejto časti žaloby, keďže ju nebolo možné posúdiť. O povinnosti žalovanej zaplatiť úroky z omeškania rozhodol s poukazom na ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. Keďže k zosplatneniu zvyšku dlžnej sumy došlo 28. 05. 2010, prvým dňom od zmeškania splátky 29. 05. 2010 sa žalovaná dostala do omeškania.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Keďže žalobca bol skoro v celom rozsahu neúspešný proti žalovanej, pričom žalovaná si trovy konania neuplatnila, trovy konania nepriznal žiadnemu z účastníkov.

6. Proti tomuto rozsudku okrem výroku, ktorým žalobe bolo čiastočne vyhovené, podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť v súlade s petítom žaloby na vydanie platobného rozkazu. Odmietal tvrdenie, že ročná percentuálna miera nákladov je v úverovej zmluve nesprávne určená, mal za to, že bola vypočítaná v súlade s pokynmi a vzorcu, ktorý uviedol zákonodarca v prílohe č. 1 a 2 k zák. č. 258/2001 Z.z. Bol toho názoru, že súd v odôvodnení rozsudku neuviedol žiadnu relevantnú skutočnosť, ktorá by preukazovala nesprávnosť výpočtu RPMN v danej úverovej zmluve. Mal za to, že úverová zmluva v čase uzatvárania obsahovala všetky podstatné náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., ktoré boli v tom čase určené demonštratívnym výpočtom a vyžadovali sa pri poskytnutí takéhoto typu spotrebiteľského úveru ako poskytol žalovanej. V čase uzatvárania úverovej zmluvy platný a účinný Právny poriadok nevyžadoval, aby zmluvy o spotrebiteľských úveroch obsahovali ročnú úrokovú sadzbu, preto nemôže mať za následok že poskytnutý úver sa bude posudzovať ako úver bez úroku a bez poplatkov. Nesúhlasil s tvrdením, že od žalovanej vyberá úroky a poplatky, ktoré nie sú uvedené v úverovej zmluve, pretože výška úroku, teda odplaty za poskytnutie za úveru je zisiteľná z údajov uvedených v úverovej zmluve. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky počtu splátok a výšky poskytnutého úveru. Žalovanej pri uzatváraní úverovej zmluvy muselo byť zrejmé z uvedených údajov v úverovej zmluve, že za poskytnutý úver zaplatí úrok vo výške 24.460,- Sk. Z týchto skutočností podľa neho vyplýva, že úverová zmluva obsahovala údaj o úroku, preto má nárok na úrok, ktorý vznikol z dôvodu poskytnutia úveru. Od žalovanej za poskytnutý úver nevyberá ani nikdy nevyberal žiadne poplatky. Poukázal na to, že súd namieta výšku úroku v úverovej zmluve a takisto v súčasnosti mnohé súdy majú snahu porovnávať výšku úrokov u bankových a nebankových subjektov, čo podľa neho nie je správne, pretože nemožno porovnávať úvery poskytované bankami a nebankovými subjektmi hneď z niekoľkých dôvodov. Banky spravidla poskytujú úvery z prostriedkov svojich klientov, nie z vlastných finančných zdrojov, naopak nebankové subjekty poskytujú úvery predovšetkým z vlastných zdrojov. Banky poskytujú úvery iba klientom, ktorí spĺňajú prísnejšie podmienky, z toho vyplýva aj rozdiel v štruktúre klientov bánk a nebankových subjektov. Je teda zrejmé, že podmienky, za akých poskytujú úvery banky a za akých poskytujú úvery nebankové subjekty sú diametrálne odlišné.

7. Žalovaná bola v odvolacom konaní nečinná.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01. 07. 2016, ďalej len C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

9. Rozsudok je v napadnutom zamietavom výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

10. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30. 03. 2017 o 13.20 hod. v poj. miestnosti č. dv. 206/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 23. 03. 2017 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 C.s.p.

11. Žalobca namietal odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle C.s.p. ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/.

12. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený.

13. Skutočnosti a námietky uvádzané žalobcom v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností a právnych záverov.

14. V posudzovanej veci účastníci konania uzavreli dňa XX. XX. XXXX zmluvu o úvere. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené dodávateľom, a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Z toho vyplýva, že spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť ich obsah bez ohľadu na to, podľa akého právneho predpisu sa zmluva uzavrela. Zároveň je nepravdepodobné, aby dodávateľ, ktorý má množstvo spotrebiteľov, zvládol prostredníctvom svojich zamestnancov osobitne vyjednávať všetky (aj nepodstatné) zložky úverových podmienok a na druhej strane, aby bežný, priemerný spotrebiteľ vedel náležite vyhodnotiť rozsiahle zmluvné podmienky, písané obyčajne malým, skoro nečitateľným písmom, čo spôsobuje ich nepreskúmateľnosť. Je iluzórne, aby priemerný spotrebiteľ mal pri uzavieraní zmluvy dostatok časového priestoru na vyhodnotenie všetkých úverových podmienok predložených mu dodávateľom.

15. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná (§ 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi konania).

16. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vymedzuje ust. § 4 ods. 2 cit. zák. podľa ktorého okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušľých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady, uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

17. Podľa § 4 ods. 5 cit. zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

18. Podľa § 3 ods. 5 cit. zákona pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

19. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že konečná výška úveru bola dohodnutá na 44.460,- Sk a že neoddeliteľnou súčasťou sú úverové podmienky spoločnosti. Tieto vzhľadom na ich rozsiahlosť a veľkosť písma sú takmer nepreskúmateľné a je vysoko pravdepodobné, že pred uzavretím zmluvy žalovaná nemala priestor na ich dôkladné preštudovanie. Žalobca, ktorý sám koncipoval úverovú zmluvu do nej nezakomponoval jednu z podstatných náležitostí (ročnú úrokovú sadzbu a poplatky), s ktorou mal byť spotrebiteľ oboznámený pred jej uzavretím a pre absenciu tohto údaju správne súd prvej inštancie vyhodnotil úverovú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov. Pokiaľ teda súd prvej inštancie vychádzajúc z bezúročnosti úverového vzťahu medzi účastníkmi konania pri počítaní dlhu žalovanej vychádzal z rozdielu medzi poskytnutou výškou úveru a vykonanými úhradami dospel k záveru, že žalovaná žalobcovi dlhuje iba čiastku 73,58 eur, preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, postupoval správne.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že dôvodom, pre ktorý súd považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov nebol záver o tom, že určená RPMN nie je v súlade s navýšením úroku. Jediným dôvodom, pre ktorý súd úver považoval za bezúročný a bez poplatkov bola absencia všetkých náležitostí podľa § 4 zák. č. 258/2001 Z.z.

20. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby a súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 C.s.p.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, preto nemá nárok na náhradu trov konania, úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).